

7. CONEIXEMENT D'IDIOMES DE LA UNIÓ EUROPEA: es valorarà el coneixement de llengües oficials de la Unió Europea distintes del castellà; aquest coneixement s'haurà d'acreditar documentalment mitjançant certificats expedits per l'Escola Oficial d'Idiomes, segons els nivells especificats, amb un màxim d'1,00 punt.

Per a la valoració d'aquests idiomes mai no es consideraran els cursos superats d'idiomes inclosos en els plans d'estudis de Batxiller Elemental, Graduat Escolar, Formació Professional, Batxiller Superior i d'estudis universitaris de qualsevol nivell.

a) Haver superat el 3r curs d'idioma comunitari de l'Escola Oficial d'Idiomes: 0,30 punts

b) Haver superat el 5é curs d'idioma comunitari de l'Escola Oficial d'Idiomes: 0,60 punts

En aquells llocs en què figure com a requisit específic per a la provisió un determinat nivell de coneixement d'algun dels idiomes dels països de la Unió Europea únicament seran considerats els superiors a aquest.

5. Altres administracions

Ajuntament de Los Montesinos

Informació pública de l'extracte de la convocatòria per a les proves selectives per a la provisió com a funcionari de carrera de cinc places d'agent de la policia local vacants en la plantilla de personal. [2004/M742]

La Comissió Municipal de Govern, en sessió de data 4 de desembre de 2003, va acordar convocar proves selectives per a la cobertura com a funcionaris de carrera de cinc places d'agent de la policia local, quatre per torn lliure i una per torn de mobilitat, vacants en la plantilla de personal funcionari d'este Ajuntament, incloses en l'escala d'administració especial, subescala de servicis especials, classe policia local i auxiliars, grup C de titulació, compreses en l'oferta d'ocupació pública dels exercicis 2002 i 2003.

La convocatòria, juntament amb les bases íntegres, es publica en el *Butlletí Oficial de la Província d'Alacant* número 1, de data 2 de gener de 2004, i el termini de presentació d'instàncies és de 20 dies naturals, a comptar des del següent a la publicació de l'extracte de la convocatòria en el *Boletín Oficial del Estado*.

Cosa que es fa pública perquè en prengueu coneixement.

Los Montesinos, 9 de gener de 2004.– L'alcalde: José M. Butrón Sánchez.

III. CONVENIS I ACTES

g) ALTRES ASSUMPTES

Conselleria de Cultura, Educació i Esport

RESOLUCIÓ de 28 de gener de 2004, de la Direcció General de Política Lingüística i Patrimoni Cultural Valencià, de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, per la qual s'incoa expedient de declaració de Bé d'Interés Cultural, amb categoria de monument, a favor de l'Església Parroquial de l'Assumpció de la Mare de Déu de Vallibona (Castelló). [2004/X1182]

Vistos els informes emesos pels servicis tècnics de la Direcció General de Política Lingüística i Patrimoni Cultural Valencià, favorables a la declaració de Bé d'Interés Cultural, amb la categoria de Monument, de l'Església Parroquial de l'Assumpció de la Mare de Déu de Vallibona (Castelló).

7. CONOCIMIENTO DE IDIOMAS DE LA UNIÓN EUROPEA: se valorará el conocimiento de lenguas oficiales de la Unión Europea distintos del castellano, acreditándose documentalmente mediante certificados expedidos por la Escuela Oficial de Idiomas, según los niveles especificados, con un máximo de 1,00 punto.

Para la valoración de estos idiomas en ningún caso se considerarán los cursos superados de idiomas incluidos en los planes de estudios de Bachiller Elemental, Graduado Escolar, Formación Profesional, Bachiller Superior y de estudios universitarios de cualquier nivel.

a) Haber superado el 3º Curso de Idioma Comunitario de la Escuela Oficial de Idiomas: 0,30 puntos

b) Haber superado el 5º Curso de Idioma Comunitario de la Escuela Oficial de Idiomas: 0,60 puntos

En aquellos puestos en que figure como requisito específico para su provisión un determinado nivel de conocimiento de alguno de los idiomas de los países de la Unión Europea únicamente serán considerados los superiores a éste.

5. Otras administraciones

Ayuntamiento de Los Montesinos

Información pública del extracto de la convocatoria para las pruebas selectivas para la provisión como funcionario de carrera de cinco plazas de agente de la policia local vacantes en la plantilla de personal. [2004/M742]

La Comisión Municipal de Gobierno, en sesión de fecha 4 de diciembre de 2003, acordó convocar pruebas selectivas para la cobertura como funcionarios de carrera de cinco plazas de agente de la policia local, cuatro por turno libre y una por turno de movilidad, vacantes en la plantilla de personal funcionario de este Ayuntamiento, incluidas en la escala de administración especial, subescala de servicios especiales, clase policia local y sus auxiliares, grupo C de titulación, comprendidas en la oferta de empleo público de los ejercicios 2002 y 2003.

La convocatoria, juntamente con sus bases íntegras, aparece publicada en el *Boletín Oficial de la Provincia de Alicante* número 1, de fecha 2 de enero de 2004, siendo el plazo de presentación de instancias de 20 días naturales, a contar desde el siguiente a la publicación del extracto de la convocatoria en el *Boletín Oficial del Estado*.

Lo que se hace público para general conocimiento.

Los Montesinos, 9 de enero de 2004.– El alcalde: José M. Butrón Sánchez.

III. CONVENIOS Y ACTOS

g) OTROS ASUNTOS

Conselleria de Cultura, Educación y Deporte

RESOLUCIÓN de 28 de enero de 2004, de la Dirección General de Política Lingüística y Patrimonio Cultural Valenciano, de la Conselleria de Cultura, Educación y Deporte, por la que se incoa expediente de declaración de Bien de Interés Cultural, con categoría de monumento, a favor de la Iglesia Parroquial de la Asunción de la Virgen de Vallibona (Castellón). [2004/X1182]

Vistos los informes emitidos por los Servicios Técnicos de la Dirección General de Política Lingüística y Patrimonio Cultural Valenciano, favorables a la declaración de Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, de la Iglesia Parroquial de la Asunción de la Virgen de Vallibona (Castellón).

Atés el que disposa l'article 27 de la Llei d'11 de juny de 1998, de la Generalitat Valenciana, del Patrimoni Cultural Valencià, esta Direcció General, en allò que és matèria de la seua competència, ha resolt:

Primer.

Incoar expedient de declaració com a Bé d'Interès Cultural, amb categoria de Monument, a favor de l'Església Parroquial de l'Assumpció de la Mare de Déu de Vallibona (Castelló).

Segon

De conformitat amb el que disposa l'article 28 de la Llei d'11 de juny de 1998, del Patrimoni Cultural Valencià, determinar els valors del bé que justifiquen la declaració, descriure este per a la seua perfecta identificació, delimitar el seu entorn de protecció, identificar-ne les parts integrants, pertinences i accessoris que participaran de la seua consideració de Bé d'Interès Cultural, així com fixar les normes de protecció en els annexos que s'adjunten a la present resolució.

Tercer

Continuar amb la tramitació de l'expedient d'acord amb les disposicions vigents.

Quart

En compliment del que es preceptua en l'article 27.2 de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià, notificar esta resolució als interessats i a l'Ajuntament de Vallibona, i fer-los saber que, de conformitat amb el que estableix l'article 33 de la Llei, la incoació del present expedient determina la suspensió de l'ortorgament de llicències municipals de parcel·lació, urbanització, construcció, demolició, activitat i la resta d'actes d'edificació i ús del sòl que afecten l'immoble i el seu entorn de protecció, així com de les dites actuacions quan siguen dutes a terme directament per les entitats locals. Queden, igualment, suspesos els efectes de les ja atorgades.

No obstant això, la Direcció General de Política Lingüística i Patrimoni Cultural Valencià podrà autoritzar les actuacions mencionades quan considere que manifestament no perjudiquen els valors del bé, així com les obres que per causa major o interès general hagen de realitzar-se inajornablement.

Quinta

Que, en compliment del que es preceptua en l'article 27.3 de la Llei, es notifique la present resolució al Registre General de Béns d'Interès Cultural per a la seua anotació preventiva, i al Registre de la Propietat amb el mateix fi.

Sexta

Que la present resolució amb els seus annexos es publique en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* i en el *Boletín Oficial del Estado*.

Cosa que es fa pública als efectes oportuns.

València, 28 de gener de 2004.– El director general de Política Lingüística i Patrimoni Cultural Valencià: David Serra Cervera.

ANNEX I

Dades sobre el bé objecte de la declaració

1. Denominació:
Església parroquial de l'Assumpció de la Mare de Déu.

2. Descripció:
Basada principalment en l'article d'Arturo Zaragozá, ressenyat en la bibliografia.

Considerando lo que dispone el artículo 27 de la Ley de 11 de junio de 1998, de la Generalitat Valenciana, del Patrimonio Cultural Valenciano, esta Dirección General, en lo que es materia de su competencia, ha resuelto:

Primero

Incoar expediente de declaración como Bien de Interés Cultural, con categoría de monumento, a favor de la Iglesia Parroquial de la Asunción de la Virgen de Vallibona (Castellón).

Segundo

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 28 de la Ley de 11 de junio de 1998, del Patrimonio Cultural Valenciano, determinar los valores del bien que justifican la declaración, describir para su perfecta identificación el mismo, delimitar su entorno de protección, identificar las partes integrantes, pertenencias y accesorios que participarán de su consideración de Bien de Interés Cultural, así como fijar las normas de protección en los anexos que se adjuntan a la presente resolución.

Tercero

Continuar con la tramitación del expediente de acuerdo con las disposiciones vigentes.

Cuarto

En cumplimiento de lo preceptuado en el artículo 27.2 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano notificar esta resolución a los interesados y al Ayuntamiento de Vallibona y hacerles saber que, de conformidad con lo que establece el artículo 33 de la Ley, la incoación del presente expediente determina la suspensión del ortorgamiento de licencias municipales de parcelación, urbanización, construcción, demolición, actividad y demás actos de edificación y uso del suelo que afecten al inmueble y su entorno de protección, así como de dichas actuaciones cuando sean llevadas a cabo directamente por las entidades locales, quedan, igualmente suspendidos los efectos de las ya otorgadas.

No obstante, la Dirección General de Política Lingüística y Patrimonio Cultural Valenciano, podrá autorizar las actuaciones mencionadas cuando considere que manifestamente no perjudican los valores del bien, así como las obras que por causa mayor o interés general hubieren de realizarse inaplazablemente.

Quinta

Que en cumplimiento de lo preceptuado en el artículo 27.3 de la Ley se notifique la presente resolución al Registro General de Bienes de Interés Cultural para su anotación preventiva y al Registro de la Propiedad con el mismo fin.

Sexta

Que la presente resolución con sus anexos se publique en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* y en el *Boletín Oficial del Estado*.

Lo que se hace público a los efectos oportunos.

Valencia, 28 de enero de 2004.– El director general de Política Lingüística y Patrimonio Cultural Valenciano: David Serra Cervera.

ANEXO I

Datos sobre el bien objeto de la declaración

1. Denominación:
Iglesia parroquial de la Asunción de la Virgen.

2. Descripción:
Basada principalmente en el artículo de Arturo Zaragozá, reseñado en la bibliografía.

a) Inmoble objecte de la declaració

La població de Vallibona està situada en el profund solc pel qual discorre el riu Cérvol, en la comarca dels Ports, al nord de Castelló. Està assentada en un vessant orientat al sud-est, en un meandre del riu. A les seues esquenes s'alcen grans muralles rocoses que la protegixen dels vents del nord. En la part més alta, rodejada per l'estret llogaret, es localitza l'Església Parroquial.

Esta església posseïx un extraordinari interès, per ser un exemple excel·lent de temple dels anomenats de Reconquista, amb arcs diafragma de traçat apuntat i coberta de teula a dos aigües. Disposa, a més, d'una sostrada mudèjar d'una excel·lent factura i única en la seua significativa decoració policroma. De gran qualitat i bellesa és també el revestiment barroc que emmascara la seua arquitectura original.

La notícia més antiga coneguda sobre la parròquia de Vallibona és la referència als pagaments del delme de la croada en 1279 i 1280. La quantia d'estos és semblant a la de llogarets de major importància, com Catí, Portell o Vilafranca. El fet que van fer els pagaments a través de la parròquia fa pensar que ja existia l'edifici que donava recer a esta institució.

L'església és d'una sola nau, rectangular, amb capelles laterals disposades entre contraforts. Consta de sis trams, dels quals alguns són trapezoidals, que van adaptant el rectangle inicial a les corbes de nivell del terreny. Les longituds dels trams són diferents. Oscil·len entre els 2,50 i 3,50 metres. El tram dels peus és de major profunditat, 5,90 metres, la qual cosa permet allotjar un cor de certa amplitud.

Al voltant de la nau es disposen diverses construccions dependents de la parròquia: després de la cruïxa que allotja el presbiteri se situa la sagristia, i sobre esta, un porxo magatzem. Al costat de l'evangeli, junt amb la capçalera, s'afeg la capella de la Comunió, que és de planta rectangular i es cobreix amb una volta de canó aparellada. En el mateix costat, als peus, està situada la torre campanar. Esta és de planta quadrada i consta de dos cossos. El primer és de maçoneria, i en el seu interior es desenvolupa l'escala d'accés. El segon allotja les campanes, és de planta huitavada i està construït amb rajola. La torre es corona amb un capitell, de planta octogonal de teula. El campanar, en el seu conjunt, té un fort sabor mudèjar. Recorda les construccions aragoneses d'este estil dels segles XVII i XVIII. Als peus de l'església, al costat de la torre, se situa la casa abadía. Finalment, en el mur façana orientat cap al sud, s'afeg un porxo que protegix l'entrada lateral i cobreix el carreró que rodeja l'església per eixe costat. El porxo té una coberta llenyosa, i s'hi accedix a través de dos arcs apuntats situats en els extrems del cobert. Tres arcs del mateix traçat es disposen en el seu mur sud.

La nau es cobreix amb una volta de canó amb llunetes. El tram dels peus, amb una cúpula oval rebajada que recolza en l'arc faixó de la nau i en petxines disposades en la testera dels peus. La cúpula es tanca amb una gran clau de fusta tallada i daurada. Les capelles es cobreixen amb voltes de canó, excepte la quarta del costat de l'epístola, que ho fa amb una cúpula sobre petxines. Totes les voltes són aparellades, i estan decorades amb potents esgrafiats, amb motius vegetals en la seua major part, de gran efecte. L'òrgan, datat en 1791, està situat sobre la capella del segon tram del costat de l'epístola.

L'església té dos accessos. L'entrada situada als peus està formada per un arc rebajant i motlurat que és de l'art dels segles XV o XVI. L'entrada lateral és més antiga, ja que conserva una portada de tradició romànica. Està situada en el tercer tram del costat de l'epístola. Queda protegida pel porxo, i es forma per mitjà d'un gran arc de pedra dovellat que es tendix des d'impostes motlurades i queda rematat per un cordó de similar motluració. L'arc ha sigut escairat i repicat. A l'exterior, en el tram de la capçalera, es veu una finestra gòtica cegada que conserva restes de mainell i de la traceria.

La sostrada medieval:

Sobre les voltes aparellades pot veure's, descansant en arcs diafragma de pedra, de traçat apuntat i 11,40 metres de llum, la sostrada medieval. Esta disposa de dos vessants. Es conserva intacte el vessant corresponent al costat de l'epístola. El vessant corresponent

a) Inmueble objeto de la declaración

La población de Vallibona está situada en el profundo surco por el que discurre el río Servol en la comarca de Els Ports, al norte de Castellón. Está asentada en una ladera orientada a sudeste, en un meandro del río. A sus espaldas se levantan grandes murallas rocosas que la protegen de los vientos del norte. En la parte más alta, rodeada por el apretado caserío se localiza la Iglesia Parroquial.

Esta iglesia posee un extraordinario interès, por ser un ejemplo excelente de templo de los llamados "De Reconquista", con arcos diafragma de trazado apuntado y cubierta de teja a dos aguas. Dispone además de una techumbre mudèjar de una excelente factura y única en su significativa decoración policroma. De gran calidad y belleza es también el revestimiento barroco que emmascara su arquitectura original.

La noticia más antigua conocida sobre la parroquia de Vallibona es la referencia a los pagos del diezmo de la cruzada en 1279 y 1280. La cuantía de éstos es similar a aldeas de mayor importancia como Catí, Portell o Vilafranca. El hecho de que hicieron los pagos a través de la parroquia hace pensar que ya existía el edificio que daba cobijo a esta institución.

La iglesia es de una sola nave, rectangular, con capillas laterales dispuestas entre contrafuertes. Consta de seis tramos, de los que algunos son trapezoidales, que van adaptando el rectángulo inicial a las curvas de nivel del terreno. Las longitudes de los tramos son diferentes. Oscilan entre los 2,50 y 3,50 metros. El tramo de los pies es de mayor profundidad, 5,90 metros, lo que permite alojar un coro de cierta amplitud.

Alrededor de la nave se disponen diversas construcciones dependientes de la parroquia: tras la cruja que aloja el presbiterio se sitúa la sacristía y sobre ésta un desván almacén. Al lado del evangelio, junto a la cabecera, se añade la capilla de la Comunió, que es de planta rectangular y se cubre con una bóveda de cañón tabicada. En el mismo lado, a los pies, está situada la torre campanario. Esta es de planta cuadrada y consta de dos cuerpos. El primero es de mampostería y en su interior se desarrolla la escalera de acceso. El segundo aloja las campanas, es de planta ochavada y está construido con ladrillo. La torre se remata con un capitel, de planta octogonal de teja. El campanario, en su conjunto, tiene un fuerte sabor mudèjar. Recuerda a las construcciones aragonesas de este estilo de los siglos XVII y XVIII. A los pies de la iglesia, junto a la torre, se sitúa la casa abadía. Por último en el muro fachada orientado a sur se añade un porche que protege la entrada lateral y cubre el callizo que rodea la iglesia por ese lado. El porche tiene una cubierta leñosa, se accede a él a través de dos arcos apuntados situados en los extremos del cobertizo. Tres arcos del mismo trazado, se disponen en el muro sur del mismo

La nave se cubre con una bóveda de cañón con lunetos. El tramo de los pies con una cúpula oval rebajada que se apoya en el arco fajón de la nave y en pechinas dispuestas en el testero de los pies. La cúpula se cierra con una gran clave de madera tallada y dorada. Las capillas se cubren con bóvedas de cañón excepto la cuarta del lado de la epístola que lo hace con una cúpula sobre pechinas. Todas las bóvedas son tabicadas y están decoradas con potentes esgrafiados, con motivos vegetales en su mayor parte, de gran efecto. El órgano, fechado en 1791, está situado sobre la capilla del segundo tramo del lado de la epístola.

La iglesia tiene dos accesos. La entrada situada a los pies está formada por un arco rebajado y moldurado que es del arte de los siglos XV o XVI. La entrada lateral es más antigua ya que conserva una portada de tradición romànica. Està situada en el tercer tramo del lado de la epístola. Queda protegida por el porche y se forma mediante un gran arco de piedra dovellado que se tiende desde impostas molduradas y queda rematado por un cordón de similar molduración. El arco ha sido escuadrado y repicado. Al exterior, en el tramo de la cabecera, se ve una ventana gòtica cegada que conserva restos de mainell y de la traceria.

La techumbre medieval:

Sobre las bóvedas tabicadas, puede verse, descansando en arcos diafragma de piedra, de trazado apuntado y 11,40 m de luz, la techumbre medieval. Esta dispone de dos vertientes. Se conserva intacto el faldón correspondiente al lado de la epístola. El faldón

al costat de l'evangeli i la gaveta van ser desmuntats al començament del segle XX, amb l'objecte de formar una nova coberta de major altura i amplitud que alberga l'afegida capella de la Comunió. El bigam i el postam procedixen en gran part de la sostrada desmuntada. Este fet permet observar la forma i dimensions de les distintes peces que formen la coberta, la qual cosa ajuda la reconstrucció gràfica d'esta.

No queda res de la sostrada del tram dels peus, excepte uns permòdols de fusta sobre l'arc. Són, doncs, cinc els trams de sostrada conservats.

La sostrada és de fusta de pi policroma. La pintura, que conserva un viu colorit, està aplicada sobre una base al tremp. Els colors predominants són el roig, el verd i el groc. Degué pintar-se en taller i armar-se posteriorment, ja que algunes peces disperses mostren com van ser retallades, una vegada pintades, per a situar-les en el seu lloc.

Estructuralment, es compon de set peces diferents, cada una de les quals porta un tipus de decoració específica. Independentment d'estes peces es troba la gaveta central.

Les peces descrites, de baix a dalt, són les següents:

1r. Permòdols. Servixen de suport a les bigues i per a acurtar la llum dels trams. Són tots dels anomenats de proa. Estan tallats en una escairada de 13 x 13 cm, i volen 39 cm. En estos hi ha pintats grotescos caps humans allotjats entre rissos.

2n. Sabatilles. Les bigues descansen sobre els permòdols per mitjà d'esta peça. Tenen el perfil bisellat i estan decorades amb dents de serra.

3r. Jàsseres o bigues. Són de secció trapezoïdal. La base és de 13 cm, i les altures, de 19 cm i 24 cm. La longitud és variable; la mitjana és de 3,40 m. Estan decorades amb dos bandes horitzontals de color roig, sobre les quals es munten cartel·les amb escuts heràldics. Estos es disposen en nombre de tres per obertura i cara; estan emmarcats en llaceries, i destaquen sobre un fons de motius vegetals. De moment, atesa la dificultat d'accés a la coberta, només s'han localitzat 17 escuts diferents, entre els quals el de la població i el reial d'Aragó. Altres escuts podrien identificar-se amb el de la ciutat de Morella o amb famílies de la mateixa ciutat (Punter, Aguiló).

4t. Travessers. Descansen transversalment sobre bigues. Tenen una secció de 7 x 8,5 cm; porten estries per a allotjar-hi les tapes; és l'única peça de la sostrada que manca de decoració.

5è. Tapadures. Oculten el punt de contacte entre els travessers i les bigues. Són fines plaquetes la longitud de les quals depèn de la separació dels travessers. Porten una decoració extremadament diversa: franges, lletroïdes musulmans, flora estilitzada, animals i figures humanes.

6è. Tapajuntas. Són llistons de perfil trapezoïdal. Se situen sobre els travessers ocultant el punt de contacte de les posts entre si i amb la resta de les peces. El perfil bisellat fa que es formen xicotets cassetons successius. Estan decorats amb botons de flor i dents de serra.

7è. Posts. Tanquen la sostrada, i sobre estes descansa una grossa capa de morter pobre i la teula. Tenen aproximadament dos metres de llargària, i porten només pintat l'espai que queda visible des de baix. Són les peces de major riquesa decorativa. Les situades en el vessant intacte estan decorades amb estrelles i temes vegetals emmarcats per llaceries. La dimensió de la zona pintada de la post és variable segons el tram.

Les posts de major interès es troben desordenades, fora de la seua situació original. Han de procedir de la gaveta central, ja que les seues dimensions no corresponen amb la dels vessants. Algunes adopten forma d'alfardó. Entre els temes decoratius hi ha un cavaller amb escut. L'escut ostenta la figura d'una mitja lluna (escut que també es troba en les cartel·les de les bigues), una dona nua (Eva), escenes cortesanes, animals amb cap humà, entrelaçats i inscripcions cúfiques.

En el conjunt pictòric de la sostrada s'evidencia diversitat de tradicions culturals. Els entrelaçats, el tractament de temes vegetals i les inscripcions cúfiques són de clara procedència mudèjar. Les escenes cortesanes, el cavaller de la mitja lluna o Eva poden

correspondiente al lado del evangelio y la artesa fueron desmontados, a comienzos del presente siglo, con el objeto de formar una nueva cubierta de mayor altura y amplitud que cobija a la añadida capilla de la Comunió. El vigerío y la tablazón proceden en gran parte de la techumbre desmontada. Este hecho permite observar la forma y dimensiones de las distintas piezas que forman la cubierta, lo cual ayuda a la reconstrucción gráfica de la misma.

No queda nada de la techumbre del tramo de los pies salvo unos canecillos de madera sobre el arco. Son pues, cinco los tramos de techumbre conservados.

La techumbre es de madera de pino policroma. La pintura, que conserva un vivo colorido, está aplicada sobre una base al temple. Los colores predominantes son el rojo, el verde y el amarillo. Debió pintarse en taller y armarse posteriormente, ya que algunas piezas descabaladas muestran como fueron recortadas, una vez pintadas, para situarlas en su lugar.

Estructuralmente se compone de siete piezas diferentes, cada una de las cuales lleva un tipo de decoración específica. Independientemente de estas piezas se encuentra la artesa central.

Las piezas descritas, de abajo a arriba, son las siguientes:

1º. Canecillos. Sirven de apoyo a las vigas y para acortar la luz de los tramos. Son todos ellos de los llamados de proa. Están tallados en una escuadría de 13 x 13 cm., vuelan 39 cm. En ellos hay pintadas grotescas cabezas humanas alojadas entre rizos.

2º. Zapatillas. Las vigas descansen sobre los canecillos por medio de esta pieza. Tienen el perfil biselado y están decoradas con dientes de sierra.

3º. Jácnas o vigas. Son de sección trapezoidal. La base es de 13 cm y las alturas de 19 cm y 24 cm. La longitud es variable., la media es de 3,40 m. Están decoradas con dos bandas horizontales de color rojo, sobre ellas se montan cartelas con escudos heráldicos. Estos se disponen en número de tres por vano y cara, están emmarcados en lacería y destacan sobre un fondo de motivos vegetales. Por el momento, dada la dificultad de acceso a la cubierta solo se han localizado 17 escudos diferentes entre ellos el de la población y el real de Aragón. Otros escudos podrían identificarse con el de la ciudad de Morella o familias de la misma ciudad (Punter, Aguiló).

4º. Largueros. Descansen transversalmente sobre vigas. Tienen una sección de 7 x 8,5 cm, llevan acanaladuras para alojar las tabicas, es la única pieza de la techumbre que carece de decoración.

5º. Tabicas. Ocultan el encuentro entre los largueros y las vigas. Son finas tablillas cuya longitud depende de la separación de los largueros. Llevan una decoración extremadamente diversa: franjas, letroïdes musulmanes, flora estilizada, animales y figuras humanas.

6º. Tapajuntas. Son listones de perfil trapezoidal. Se sitúan sobre los largueros ocultando el encuentro de las tablas entre sí y con el resto de las piezas. El perfil biselado hacen que se formen pequeños artesones sucesivos. Están decorados con botones de flor y dientes de sierra.

7º. Tablas. Cierran la techumbre y sobre ellas descansa una gruesa capa de mortero pobre y la teja. Tienen aproximadamente dos metros de longitud y llevan solamente pintado el espacio que queda visible desde bajo. Son las piezas de mayor riqueza decorativa. Las situadas en el faldón intacto están decoradas con estrellas y temas vegetales enmarcadas por lacería. La dimensión de la zona pintada de la tabla es variable según el tramo.

Las tablas de mayor interès se encuentran descabaladas, fuera de su situación original. Deben proceder de la artesa central ya que su dimensión no corresponde con la de los faldones. Algunas adoptan forma de alfardón. Entre los temas decorativos hay un caballero con escudo. El escudo ostenta la figura de una media luna (escudo que también se encuentra en las cartelas de las vigas), una mujer desnuda (Eva), escenas cortesanas, animales con cabeza humana, entrelazados e inscripciones cúficas.

En el conjunto pictórico de la techumbre se evidencia diversidad de tradiciones culturales. Los entrelazados, el tratamiento de temas vegetales y las inscripciones cúficas son de clara procedencia mudèjar. Las escenas cortesanas, el caballero de la media luna o

adscriure's al gòtic lineal. A pesar de la diversitat de temes i estils, la sostrada pareix haver-se construït d'una sol impuls. L'organització estructural és idèntica en tots els trams, i els boquets des d'on es tendixen les bigues, que són les primeres peces col·locades, són iguals en tota la sostrada.

b) Parts integrants

L'església amb el seu campanar, sagristia i la capella de la Comunió.

c) Delimitació de l'entorn afectat (Llei 16/85 art.11.2)

Justificació de la delimitació proposada:

El criteri general seguit per a la delimitació de l'entorn de protecció consisteix a incloure dins de la seua àrea els següents elements urbans:

Parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el BIC, podent afectar el mateix, tant visualment com físicament qualsevol intervenció que es realitze sobre aquelles.

Parcel·les que donen al mateix espai públic que el BIC i que en constitueixen l'entorn visual i ambiental immediat, i en el qual qualsevol intervenció que es realitze pugui suposar una alteració de les condicions de percepció d'aquell o del caràcter de l'espai urbà.

Espais públics en contacte directe amb el BIC i les parcel·les enumerades anteriorment, i que constitueixen part del seu ambient urbà immediat.

Edificacions o qualsevol element del paisatge urbà que, tot i no tindre una situació d'immediateza amb el BIC, afecten de manera fonamental la percepció d'este.

Origen: Punt A, situat en l'eix del carrer de Sant Doménec, intersecció amb la prolongació de la mitgera esquerra de la casa núm. 11 del carrer de Sant Doménec.

Sentit: Horari.

Línia delimitadora: La línia que delimita l'entorn de protecció de l'església recorre les parts posteriors de les cases que donen al carrer de Sant Doménec, continua per les façanes de les cases núm. 10, núm. 12, núm. 14 i núm. 16 del carrer de Sant Roc. Creua el carrer de Mossén Vicent per a continuar per la mitgera nord de la casa núm. 2 d'esta. Continua per les parts posteriors de les cases que donen al carrer de Roda Soriano, fins a la núm. 13; gira cap al sud-oest per la mitgera est d'esta casa, creua el carrer de Roda Soriano i s'introdueix en l'illa cadastral núm. 2909 per la mitgera sud-est de la casa núm. 16 d'este carrer. Continua per les parts posteriors de les cases números 14, 12, 10, 8, 6, 4 i 2 del carrer, per a prosseguir cap a l'est per les parts posteriors de les cases amb façana a la plaça del Cabdill, fins al carrer del Portalet, creuant-lo, per a continuar per la part posterior de la casa núm. 5 de la plaça del Cabdill fins al punt d'origen.

d) Béns mobles que comprén i que constitueixen part essencial de la seua història

Parts integrants:

1.a) Decoració mural de la volta de la nau i del cor, que representa esgrafiats. Daten del segle XVIII (12.01.127-001-0061; 12.01.127-001-0063; 12.01.127-001-0065)

1.b) En el cor:

Relleu escultòric sobre petxina que representa Sant Pere. Anònim, del segle XVIII. (12.01.127-001-0067)

Órgan barroco, datat en 1791 (12.01.127-001-0113)

Cadirat del cor. Compost per dos grups de seients. D'estil neoclàssic i datable entre final del segle XVIII i començament del segle XIX. (12.01.127-001-0059; 12.01.127-001-0060)

Barana del cor. Segle XVIII. (12.01.127-001-0058)

1.c) En la sagristia:

Moble calaixer. Segle XIX. (12.01.127-001-0041)

1.d) En la sostrada:

Conjunt de jàsseres o bigues, permòdols, posts i vessants amb decoració policroma que representa escuts, motius geomètrics i vegetals i figures humanes. Datable entre el segle XIII i XIV. (Des de 12.01.127-001-0111.02 fins a 12.01.127-001-0111.28)

Eva pueden adscribirse al gòtic lineal. A pesar de la diversidad de temas y estilos la techumbre parece haberse construido de un solo empeño. La organización estructural es idéntica en todos los tramos y los canes desde donde se tienden las vigas que son las primeras piezas colocadas, son iguales en toda la techumbre.

b) Partes integrantes:

La iglesia con su campanario, sacristía y la capilla de la Comunió.

c) Delimitación del entorno afectado (Ley 16/85 art.11.2):

Justificación de la Delimitación Propuesta:

El criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección consiste en incluir dentro de su área los siguientes elementos urbanos:

Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el BIC, pudiendo afectar al mismo, tanto visual como físicamente cualquier intervención que se realice sobre ellas.

Parcelas recayentes al mismo espacio público que el BIC y que constituyen el entorno visual y ambiental inmediato y en el que cualquier intervención que se realice pueda suponer una alteración de las condiciones de percepción del mismo o del carácter del espacio urbano.

Espacios públicos en contacto directo con el BIC y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente urbano inmediato.

Edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que aún no teniendo una situación de inmediatez con el BIC afecten de forma fundamental a la percepción del mismo.

Origen: Punto A, situado en el eje de la calle Santo Domingo intersección con la prolongación de la medianera izquierda de la casa nº 11 de la calle Santo Domingo.

Sentido: Horario.

Línea delimitadora: La línea que delimita el entorno de protección de la iglesia recorre las traseras de las casas que dan a la calle Santo Domingo, continúa por las fachadas de las casas nº 10, nº 12, nº 14 y nº 16 de la calle San Roque. Cruza la calle Mossén Vicente para continuar por la medianera norte de la casa nº 2 de ella. Continúa por las traseras de las casas recayentes a la calle Roda Soriano, hasta la nº 13, gira a sudoeste por la medianera este de esta casa, cruza la calle Roda Soriano y se introduce en la manzana catastral nº 2909 por la medianera sudeste de la casa nº 16 de esta calle. Continúa por las traseras de las casas números 14, 12, 10, 8, 6, 4 y 2 de la calle para proseguir a este por las traseras de las casas con fachada a la plaza del Caudillo, hasta la calle del Portalet, cruzándola, para continuar por la trasera de la casa nº 5 de la plaza del Caudillo hasta el punto de origen.

d) Bienes muebles que comprende y constituyen parte esencial de su historia.

Partes integrantes:

1.a) Decoración mural de la bóveda de la nave y del coro, representando esgrafiados. Daten del segle XVIII (12.01.127-001-0061; 12.01.127-001-0063; 12.01.127-001-0065)

1.b) En el coro:

Relieve escultórico sobre pechina representando a San Pedro. Anónimo, del segle XVIII. (12.01.127-001-0067)

Órgano barroco, fechado en 1791 (12.01.127-001-0113)

Sillería del coro. Compuerta por dos grupos de asientos. De estilo neoclásico y datable entre finales del segle XVIII y comienzos del segle XIX. (12.01.127-001-0059; 12.01.127-001-0060)

Barandilla del coro. Siglo XVIII. (12.01.127-001-0058)

1.c) En la sacristía:

Mueble cajonero. Siglo XIX. (12.01.127-001-0041)

1.d) En la techumbre:

Conjunto de jácenas o vigas, canecillos, tablas y faldones con decoración policroma representando escudos, motivos geométricos y vegetales y figuras humanas. Datable entre el segle XIII y XIV. (Desde 12.01.127-001-0111.02 hasta 12.01.127-001-0111.28)

Pertinences i accessoris:

2.a) Retaule de Sant Doméneç de Guzmán. Procedent del segle XV i obra de Valentí Montoliu. Tan sols se'n conserven cinc taules. (Des de 12.01.127-001-0112.00 fins a 12.01.127-001-0112.07)

2.b) Fragment de taula amb pintura gòtica. S. XIV (12.01.127-001-0008)

2.c) Orfebreria:

Creu processional de plata. Segle XV (segon terç). Punxó de Morella (12.01.127-001-0017)

Creu processional de plata sobredaurada. Segle XV (segon terç). Punxó de Morella (12.01.127-001-0018)

Calze de plata sobredaurada. Segle XV. Punxó de València (12.01.127-001-0029)

Custòdia de plata sobredaurada. Segle XVII (12.01.127-001-0021)

Lignum crucis de plata. S. XIV. Punxó de Morella. (12.01.127-001-0015).

Lignum crucis de plata. S. XIV. (12.01.127-001-0016)

Calze de plata sobredaurada. Datat en 1626. (12.01.127-001-0009)

Calze de plata sobredaurada. S. XVIII. (12.01.127-001-0011)

Reliquiari de Sant Doméneç, de plata sobredaurada. S. XIX. Punxó de José Gallén (12.01.127-001-0020)

Calze neogòtic de plata.

e) Normativa de protecció de l'immoble i el seu entorn

Monument:

Art. 1. Caldrà atènyer-se al que disposa la secció segona, Règim dels béns immobles d'interès cultural, del capítol III, títol II de la Llei 4/1998 d'11 de juny, de la Generalitat Valenciana, del Patrimoni Cultural Valencià (DOGV de 18.6.1998), aplicable a la categoria de Monument.

Art. 2. Els usos permesos seran tots aquells que siguin compatibles amb la posada en valor i gaudi patrimonial del Bé i contribuïsquen a la consecució dels dits fins. L'autorització particularitzada d'ús es regirà segons allò que disposa l'art. 35 de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià.

Entorn de protecció:

Art. 3. Es mantindrà la parcel·lació existent, si bé podrà acceptar-se l'agrupació de les parcel·les de l'entorn, mentre no se supere una amplària final màxima de façana de 16 m.

Art. 4. Les alineacions seran les establides en el Projecte de Delimitació de Sòl Urbà de Vallibona, aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme el 22 de desembre de 1988. L'altura reguladora, definida segons el Reglament de Zones d'Ordenació Urbanística de la Comunitat Valenciana, dels edificis serà l'actualment existent en els edificis anteriors a 1940. En la resta, no superarà el nombre màxim de plantes de tres, inclosa la baixa, amb una alçària reguladora de 9,50 m. Els edificis que superen este nombre de plantes es regiran pel règim "Fora d'ordenació". A l'efecte, en els supòsits que concloga la seua vida útil, es pretenen obres de reforma de transcendència equiparable a la reedificació, una remodelació amb eliminació de les plantes superiors o una substitució voluntària d'aquells, se'ls aplicaran les ordenances de protecció d'esta normativa.

Art. 5. L'ús característic dels edificis serà el residencial, amb els usos compatibles acceptats pel Projecte de Delimitació de Sòl.

Art. 6. En els edificis de l'entorn, pel seu alt valor ambiental i testimonial, d'una arquitectura i tipologia que caracteritza l'entorn del monument, no es podran demolar les façanes visibles des de la via pública, preservant i restaurant-ne els caràcters originaris.

Art. 7. Les façanes de remodelació d'aquelles que no siguin tradicionals s'adequaran amb caràcter estètic a la tipologia i acabats de la zona, atenent les disposicions següents:

Pertinencias y accesorios:

2.a) Retablo de Santo Domingo de Guzmán. Procedente del siglo XV y obra de Valentín Montoliu. Tan sólo se conservan cinco tablas. (Desde 12.01.127-001-0112.00 hasta 12.01.127-001-0112.07)

2.b) Fragmento de tabla con pintura gòtica. S. XIV (12.01.127-001-0008)

2.c) Orfebreria:

Cruz procesional de plata. Siglo XV (segundo tercio). Punzón de Morella (12.01.127-001-0017)

Cruz procesional de plata sobredorada. Siglo XV (segundo tercio). Punzón de Morella (12.01.127-001-0018)

Cáliz de plata sobredorada. Siglo XV. Punzón de Valencia (12.01.127-001-0029)

Custodia de plata sobredorada. Siglo XVII (12.01.127-001-0021)

Lignum crucis de plata. S. XIV. Punzón de Morella. (12.01.127-001-0015).

Lignum crucis de plata. S. XIV. (12.01.127-001-0016)

Cáliz de plata sobredorada. Fechado en 1626. (12.01.127-001-0009)

Cáliz de plata sobredorada. S. XVIII. (12.01.127-001-0011)

Relicario de Santo Domingo, de plata sobredorada. S. XIX. Punzón de José Gallén (12.01.127-001-0020)

Cáliz neogòtico de plata.

e) Normativa de protecció del inmueble y su entorno.

Monumento:

Art. 1. Se atenderá a lo dispuesto en la Sección Segunda, Régimen de los bienes inmuebles de interés cultural, del Capítulo III, Título II de la Ley 4/1998 de 11 de junio, de la Generalitat Valenciana de la Generalitat Valenciana del Patrimonio Cultural Valenciano (DOGV de 18.6.1998) aplicable a la categoría de Monumento.

Art. 2. Los usos permitidos serán todos aquellos que sean compatibles con la puesta en valor y disfrute patrimonial del Bien y contribuyan a la consecución de dichos fines. La autorización particularizada de uso se regirá según lo dispuesto por el art. 35 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano.

Entorno de protección:

Art. 3. Se mantendrá la parcelación existente, si bien podrá aceptarse la agrupación de las parcelas del entorno, mientras no se supere una anchura final máxima de fachada de 16 m.

Art. 4. Las alineaciones serán las establecidas en el Proyecto de Delimitación de Suelo Urbano de Vallibona, aprobado definitivamente por la Comisión Territorial de Urbanismo el 22 de diciembre de 1988. La altura reguladora, definida según el Reglamento de Zonas de Ordenación Urbanística de la Comunidad Valenciana, de los edificios será la actualmente existente en los edificios anteriores a 1940. En el resto no superará el número máximo de plantas de tres, incluida la baja con una altura reguladora de 9,50 m. Los edificios que superen este número de plantas se regirán por el régimen, "Fuera de ordenación". A tal efecto en los supuestos de que concluya su vida útil, se pretendan obras de reforma de transcendencia equiparable a la reedificación, una remodelación con eliminación de las plantas superiores o una sustitución voluntaria de los mismos se serán de aplicación las ordenanzas de protección de esta normativa.

Art. 5. El uso característico de los edificios será el residencial con los usos compatibles aceptados por el Proyecto de Delimitación de Suelo.

Art. 6. En los edificios del entorno, por su alto valor ambiental y testimonial de una arquitectura y tipología que caracteriza el entorno del monumento, no se podrán demoler las fachadas visibles desde la vía pública, preservando y restaurando los caracteres originarios de las mismas.

Art. 7. Las fachadas de remodelación de aquellas no tradicionales se adecuarán con carácter estético a la tipología y acabados de la zona atendiendo a las siguientes disposiciones:

Els ràfols de coberta seran els tradicionals en la zona.

Els buits seran de proporció vertical, disposició i dimensions característiques de la zona.

Es prohibeixen els acabats amb materials no tradicionals o que comporten la imitació d'altres materials.

Els balcons seran de safata, de grossor no superior a 15 cm, vol no superior a 50 cm, longitud màxima d'1.80 metres i barana de ferro o de fusta, prohibint-se els miradors.

Les fusteries seran de fusta de color i poliment tradicional.

Es prohibeixen les persianes, excepte les persianetes exteriors enrotllables tradicionals.

Art. 8. Les obres de reforma interior, que aconseguisquen el nivell de rehabilitació, que s'escometen en els edificis inclosos en l'entorn, hauran d'adequar la façana a les condicions estètiques d'esta normativa.

Art. 9. Les cobertes seran inclinades, de pendent màxima del 35%, a dos aigües, de teula àrab. L'altura màxima de carener serà de 2,30 m sobre la cornisa.

Art. 10. Allò que no regule la present normativa necessitarà l'autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, preceptiva —amb caràcter previ a la concessió de llicència o aprovació municipal—, segons l'article 35 de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià, per a qualsevol intervenció, inclús les regulades pels articles anteriors; la dita autorització haurà de tindre en compte els criteris establits en l'article 39.3 de la mateixa llei.

Los aleros de cubierta serán los tradicionales en la zona.

Los huecos serán de proporción vertical, disposición y dimensiones características de la zona.

Se prohíben los acabados con materiales no tradicionales o que supongan la imitación de otros materiales.

Los balcones serán de bandeja de grosor no superior a 15 cm, vuelo no superior a 50 cm, longitud máxima de 1.80 m. y barandilla de hierro o de madera, prohibiéndose los miradores.

Las carpinterías serán de madera de color y pulimento tradicional.

Se prohíben las persianas, salvo las persianillas exteriores enrollables tradicionales.

Art. 8. Las obras de reforma interior, que alcancen el nivel de rehabilitación, que se acometan en los edificios incluidos en el entorno deberán adecuar la fachada a las condiciones estéticas de esta normativa.

Art. 9. Las cubiertas serán inclinadas, de pendiente máxima del 35%, a dos aguas, de teja árabe. La altura máxima de cumbrera será de 2,30 m sobre la cornisa.

Art. 10. Lo no regulado por la presente normativa se precisará en la autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Deporte preceptiva —con carácter previo a la concesión de licencia o aprobación municipal— a tenor del artículo 35 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano para cualquier intervención incluso las reguladas por los artículos anteriores; dicha autorización deberá tener en cuenta los criterios establecidos en el artículo 39.3 de la misma Ley.

